

1849-08-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Omtalte steder:
Møn
Stege

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard beskriver sit arbejde og sin glæde ved at finde et brev fra sin forlovede Georgia Schouw. Brevet ventede på ham på Møn.

TRANSSKRIFTION

Møn d 19 august 1849.

Jeg er her da nu igjen min egen, kjære, velsignede G! og Vejret driller mig som før, jeg har dog faaet et Billede endnu færdig, og er vel ret fornøiet med det, men det som skulle være mit Hovedbillede, med det gaar det kun maadeligt, jeg har dog ikke opgivet at faae noget ud af det, Du ved vel det er det Parti som vi saae sammen – Taleren med [Overstreget:glødende S] den glødende aftensol paa Toppen. Det var dog deiligt at besøge Dig min velsignede G. Tak for al Din Kærlighed; ogsaa Tak for det rare lille Brev, som væntede mig her, hvor det gjorde godt saadan paa en maade at mødes med Dig igen, dette lille Brev er saa indholdsrigt, at jeg hvergang jeg læser det bliver forundret over hvor det meget kan være der, det var ganske nyt, der staar saa meget deri som som slet ikke blev omtalt da vi saas. Det maa dog have være en rædsom Vei [?], at jeg har Dig endnu hel og holden, min egen! at jeg i det

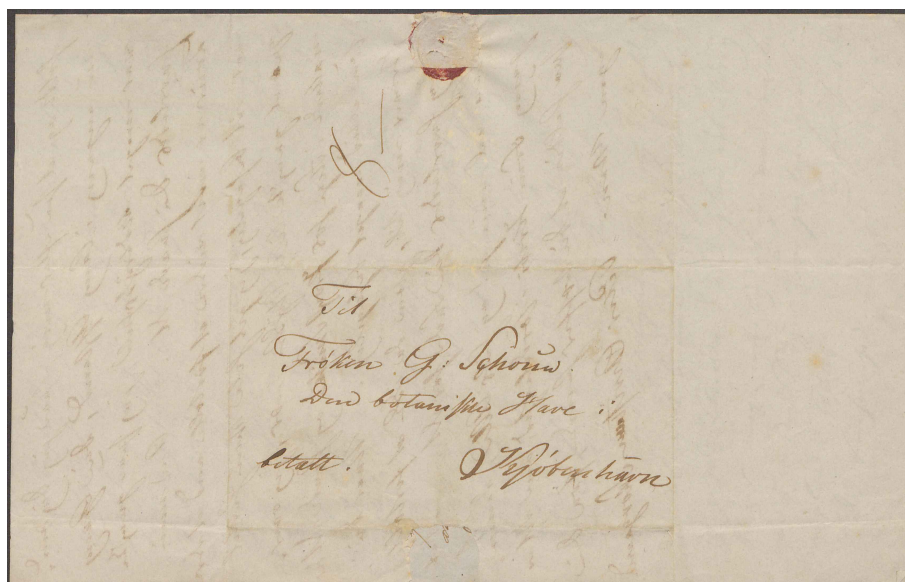
●2●

hele taget har Dig, derfor være Gud lovet og takket, som for al hans uendelige Godhed, og G! Din inderlige Glæde og Fryd jeg føler i min Sjæl over Dig Du velsignede, Du min egen! – Jeg veed ikke om jeg faar skrevet mere, for jeg er saa ganske overvældet af Følelse at Tankerne ere ganske bort, jeg vil vente lidt – Og! Havde jeg Dig her, jeg vilde sidde ganske stille, og slutte Dig fast i mine Arme, og se Dig ind i Øinene, og stille glæde mig over at have Dig, at det er mueligt at være saa glad som jeg er, det har jeg aldrig faaet nogen forestilling om før, Du har det G! Vi er lykkelige! Jeg vil være rigtig glad! Jeg vil ikke [?give] mig med at jeg mangler Kræfter, jeg vil male med Kærlighed, Glæde og Uskyldighed det vil nok kunne sees paa Lærredet, og glæde Andre, om ogsaa det aldrig bliver mig mulig at opnaa den Farve i mine Skyer som jeg saa paa Himmelen i aftes. Jeg har seet Dig i Din Eensomhed min G! Da Du havde

●3●

holdt op at see efter mig, saa jeg Dig endnu engang i lang afstand, Din Gang var meget udtryksfuld, jeg saa ganske, hvorledes Du havde det. Om min Tour er intet videre at fortælle end at den var ret behagelig, jeg gik hele Vejen hertil paa et ganske lille Stykke nær, jeg overnattede i Stege hos Provst Smith og fandt det der som altid meget behagelig. Naar Du skriver mig til, glem da ikke at fortælle mig hvorledes Din Fader har det.

Lev vel min G! og hils Alle, dennegang Fru Krebs isærdeleshed, om det er
saa heldig at Du træffer hende, fra Din egen ven
Peter Christian Skovgaard

København 19 August 1849.

Jeg er for da end i jern mine øgen,
 Gode, viljende g! og Minst villet mig som
 for, jeg for dig først et Billede endda for,
 dig, og er vel vel forvint med et, som
 et som skulle ved mit forandret, med
 det gæst det end maadligt, jeg for dig
 ikke opgiat et faar meget ad et et, da
 end end et et et forli som si for sammen
 taler om end gløder et end gløder Aften
 for god Tøffe. Det var dig driligt et
 besoge dig mig viljende g. Tak for et
 den Gode; og for Tak for det rare lille
 Brev, som ventede mig for, for et gjer
 et godt Tænk for en Maade et mædende
 dig i jern, dette lille Brev er for endfold
 rigt et jeg sangang jeg for et blinde forvint
 over for et meget end end et, et var
 gang et mig, der for for mig et for
 som for et end end end et et et.
 Det maas dig for end end end et
 Gode for, at jeg for dig end
 for et fulde, min øgen! et jeg et

fulde bogen for dig, derfor var Gud barm-
og barm, som for al sin veltidende
Guds, o g. den veltidende Guds og
dog jeg for i min Øst over dig den
viltigende, den min egen! - Jeg vil ikke
og jeg for i min veltidende, for jeg er
for gængse over veltidende af Guds og barm,
men over gængse barm, jeg vil ikke lide
O g. for dig for, jeg vil ikke gængse lide
og stille dig for i min veltidende og for dig end i
Guds, og stille Guds mig over al for dig,
at det er min lide og over for Guds for dig,
at for jeg aldrig for min veltidende og for
den for det g. vil over lide lide. Jeg vil
over rigtig Guds. Jeg vil ikke over mig
over al jeg mangler lide, jeg vil
mange over lide, Guds og lide lide
den vil over min for over lide,
og Guds barm, over og al aldig
barm mig min lide og over lide lide
over i min Øst som jeg for over lide
mange. lide. Jeg for for dig
i den lide min g. den for

fulde og al for over mig, for jeg dig end
min over i lang lide, den Guds
over mangl lide lide, jeg for over
for lide den for al. Den min
Lide er min lide og for lide over al den
over vil lide, jeg vil lide min for lide
for al gængse lide lide over, jeg over
mange i den for lide lide og for lide lide
for lide mangl lide. Over den
for lide min lide, Guds den vil al for lide
min for lide den lide for lide.
Lide vil min g. og lide lide, lide
for lide lide i lide lide, over lide
for lide al den lide for lide, for den
over lide. Peter Christian Morgaard.